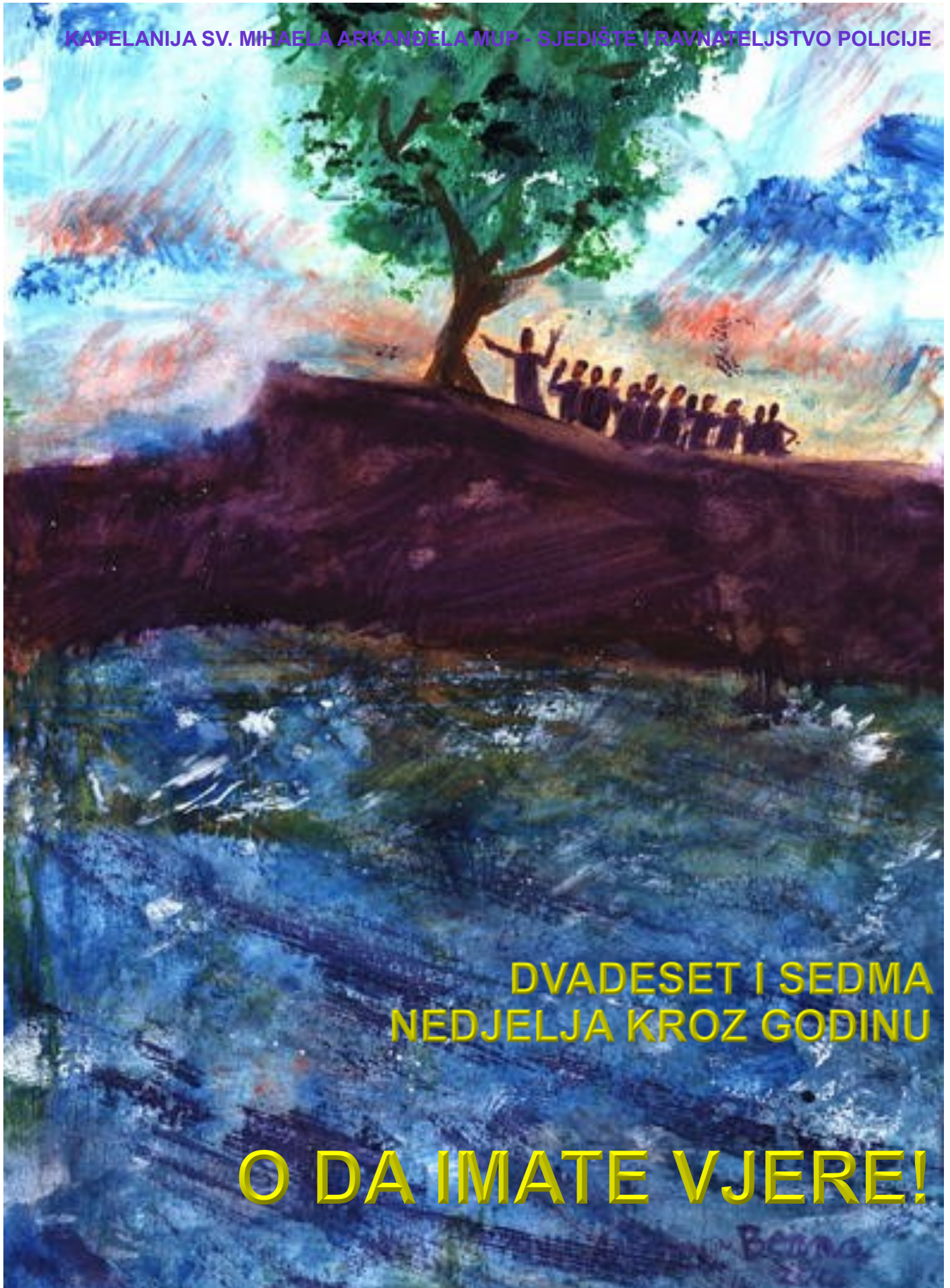

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DVADESET I SEDMA
NEDJELJA KROZ GODINU

O DA IMATE VJERE!

LISTOPAD

XXVII. NEDJELJA KROZ GODINU	
Ned. 5.	Faustina Kowalska, Mauro, Miodrag
Pon. 6.	Bruno, Fides, Vjera, Verica
Pon. 7.	Blažena Djevica Marija, Kraljica svete krunice
Uto. 8.	Demetrije i drugovi
Sri. 9.	Dionizije, Abraham, Sara
Čet. 10.	Danijel, Samuel, Hugolin, Viktor,
Pet. 11.	Ivan XXIII., papa; Filip, Andronik, Gaudencije, Emilijan

MEDITACIJA

Živjeti od svoje vjere 3

SLUŽBA RIJEČI

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

O da imate vjere! 4

HOMILIJA

Bog - čovjek 8

KATEHEZA

Vjerovati = računati s Bogom u životu 10

Mali vjeronaučni leksikon 13

Listopadske pobožnosti 14

Kako moliti krunicu 17

Rekli su o krunici 18

Od sotonista do apostola krunice 19

MEDITACIJA

Što znači vjerovati? 20

NAŠI POKOJNI 22

Naslovnica:

Slika preuzeta s: <https://obcestvo.si>

mihael

27/2025.

Listić Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkandela MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije, Godište XIX. (2025.), 27 (656); dvadeset i sedma nedjelja kroz godinu, 5. listopada 2025.

Kontakt:

vIč. **Željko Rakošec**, policijski kapelan, tel.: 22 712, 85 682;; e-mail: zrakosec@mup.hrVinko Bakula, pomoćnik kapelana, tel.: 22 715, 82 805;; e-mail: ybakula@mup.hr

Živjeti od svoje vjere

"Sada, kad treći svjetski rat svaki dan može buknuti, kad je naša zemlja tako jadna gomila, ponovno dolazim u napast da izgubim nadu pri pomisli da bijeda nikad neće prestati, da čovjek pred očima nema nikakav veliki cilj, nego se bori samo za male, djelomične ciljeve. Duboke promjene događaju se samo malim koracima, ali čovjek nema nikakva cilja, nema ničega što bi ga zanimalo, ostao je još samo kaos."

Tako 75 godišnji filozof Jean Paul Sartre opisuje svjetsku situaciju. Može li mu se što protusloviti?

Pokoja svjetla točka ne može potpuno osvjetliti mračnu budućnost prema kojoj gledaju svijet i čovječanstvo, budućnost koja ne izgleda ružičasta i lijepa.

Na mnogim je područjima čovjek odavno prekoračio granicu ludosti. I svatko od nas upleten je u taj kaos.

U sličnoj se situaciji nalazio već i prorok Habakuk (prvo čitanje) s nerazumljivim Božjim vodstvom izmučenog svijeta. Kako Bog može mirno gledati kako se ljudi međusobno uništavaju i kako prevladava nasilje, tlačenje i svađa? Iza toga zaista stoji pitanje je li Bog zaista na strani obespravljenih, mučenih i potlačenih.

U toj situaciji Bog proroka usmjeruje, a s njime i nas danas, k vjeri, k vjeri od koje će živjeti pravednici, dok će nepravedni i tirani biti odbačeni. No, trenutak kad će se dogoditi oslobođenje ostaje otvoren. Stoga možemo Sartreovim riječima suprotstaviti riječi iz jedne stare židovske molitve: *"Bezuvjetnom vjerom vjerujem u budućnost Mesije, pa ako on i oklijeva, ja svaki dan očekujem njegov dolazak."* Pritom hebrejska riječ za vjeru razumije dinamiku koja prožima čitav život, koji se stalno mora iskazivati u djelotvornoj ljubavi, vjernosti i povjerenju, pa bilo to i usred muka, progona, katastrofa itd.

Vjernička zajednica ima tako pred očima viziju novoga, u Bogu savršenog stvorenja, iz koje onda živi i crpi svoju nadu. No uvijek iznova moramo se truditi da nam vjera bude živa. To jasno dolazi do izražaja u molbi učenika *"ojačaj nam vjeru"*. A Isus nas u našim nastojanjima hrabri.

Naša vjera ne mora biti velika ako se oko nje trudimo. Čak i najmanja vjera (kao *zrno gorušice*) ima veliku moć (može čak iščupati dudovo drvo, a čija je silina korijena poznata).

Tako i za nas danas vrijedi: tko ima povjerenja u Boga i tko mu je vjeran, toga On neće nikad napustiti. Tako dajmo i mi ojačani tom vjerom i puni nade svoj doprinos na putu u zemlju mira i plodnosti.

<https://www.erzdioezese-wien.at>

Drugo čitanje: Hab 1, 2-3; 2, 2-4

Pravednik živi od svoje vjere.

Čitanje Knjige proroka Habakuka

Dokle ću, Gospodine, zapomagati,
a da ti ne čuješ?

Vikati k tebi 'Nasilje!'

a da ti ne spasiš?

Zašto puštaš da gledam nepravdu,
zašto gledaš ugnjetavanje?

Pljačka je i nasilje preda mnom.

Raspra je, razmirica bjesni!“

Tada Gospodin odgovori i reče:

„Zapiši viđenje,

ureži ga na pločice

da ga čitač lako čita.

Jer ovo je viđenje za svoje vrijeme:

ispunjenju teži, ne vara;

ako stiže polako, čekaj,

jer odista će doći i neće zakasniti!

Gle: propada onaj čija duša nije pravedna,

a pravednik živi od svoje vjere.“

Riječ Gospodnja

Prorok Habakuk djelovao je u vrijeme uspona novobabilonskoga carstva krajem VII. st. pr. Kr. i već se nazirala propast Judejskog kraljevstva koja će kulminirati razorenjem Jeruzalema i odvođenjem naroda u babilonsko sužanjstvo. Pitanje koje prorok Habakuk postavlja jest religiozno-filozofske naravi. On priznaje daje narod zbog svoje nevjernosti zaslužio ono što će ga zadesiti, ali mu nije jasno zašto se sve događa na takav način da kaznu izvršavaju oni koji su nepravedniji od njih. Stoga se Habakuk, umjesto narodu, obraća samomu Bogu i mučno traži odgovor na svoja pitanja.

Božji odgovor dolazi i njegova bit izražena je u rečenici »Gle, propast će onaj čija duša nije pravedna, a pravednik će od svoje vjere živjeti«. No, vjera o kojoj je riječ potrebna je da bi se vjerovalo i u ispunjenje tih Božjih riječi. Zato je ona kušana nevoljama, a pravednik je onaj koji sve izdržava do kraja uvjeren u istinitost Božjega obećanja.

Otpjevni psalam: Ps 95, 1-2.6-9

O da danas glas Gospodnji poslušate, ne budite srca tvrda!

Dođite, kličimo Gospodinu,
uzvikujmo Hridi, spasitelju svome!

Pred lice mu stupimo s hvalama,
kličimo mu u pjesmama!

*****

Dođite, prignimo koljena i padnimo nice,
poklonimo se Gospodinu koji nas stvorio!

Jer on je Bog naš,
a mi narod paše njegove, ovce što on ih čuva .

*****

O da danas glas mu poslušate:

„Ne budite srca tvrda kao u Meribi,
kao u dan Mase u pustinji
gdje me iskušavahu očevi vaši,
iskušavahu me premda vidješe djela moja.“.

*****

Psalam 95 jest blagdanski hvalospjev u kojem psalmist poziva narod na poklon i poslušnost Bogu Stvoritelju koji je uzvišen iznad svega. Vrhunac psalma izražen je u rečenici „O, da danas glas mu poslušate“ kojima je narod pozvan da bude bolji od svojih očeva koji su iskušavali Boga i pokazivali svoju tvrdokornost na putu kroz pustinju. Na taj način psalmist ne postavlja očeve kao uzor koji uvijek treba nasljedovati, nego i kao primjer na čijim se greškama treba učiti. Stoga je naglasak stavljen na slušanje Boga danas, a ne na opravdavanje svojih pogrešaka onima koje su činili prošli naraštaji.

Drugo čitanje: 1Tim 1, 6-8.13-14

Ne stidi se svjedočanstva za Gospodina našega.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Timoteju

Predragi:

Podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku. Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. Ne stidi se stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Božjoj.

Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama.

Riječ Gospodnja

Druga poslanica Timoteju kronološki je posljednja od triju pastoralnih poslanica. Premda je Pavlovo autorstvo ove, kao i ostalih pastoralnih poslanica, upitno, kontekst u kojem je napisana odgovara vremenu Pavlova zatočeništva u Rimu. Pavao je pri kraju života i kao da daje posljednje upute svome ljubljenom sinu (usp. 1,2)

U odlomku današnjeg drugog čitanja nalazimo niz osobnih uputa u kojima na početku Pavao poziva Timoteja da raspiruje milosni Božji dar koji je primio po polaganju njegovih ruku. Polaganje ruku je gesta koja ovdje označuje povjeravanje crkvene službe, koja s jedne strane označava puno ovlaštenje za vršenje dotične službe, ali nipošto ne označuje automatsko osposobljavanje za njezino vršenje. Ono se stječe raspirivanjem ili oživotvorenjem primljenoga dara hrabrim svjedočenjem za Krista. Pavao kao uzor koji Timotej treba nasljedovati navodi svoje vlastite riječi o Kristu, a još više svoje sužanjstvo koje trpi zbog svoga poslanja. Stoga moli Timoteja, neka ga se ne stidi zbog njegova sadašnjega stanja kao da bi to bio neki neuspjeh. Upravo suprotno. Pavlovo sužanjstvo i spremnost na patnju znak su autentičnosti njegova propovijedanja Kristova evanđelja.

Evandjelje: Lk 17, 5-10

O da imate vjere!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Apostoli rekoše Gospodinu:

- Umnoži nam vjeru!

Gospodin im odvrati:

- *Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao.*

- *Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno?*

Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'

Riječ Gospodnja

Odlomak današnjega evandjelja može se podijeliti na dva dijela. U prvom se govori o vjeri (rr.5-6), a u drugom o služenju (rr. 7-10).

Prvi dio evanđeoskog odlomka djelomično odgovara sličnim tekstovima Matejeva i Markova evandjelja no jedino kod Luke apostoli Isusu upućuju molbu: »Umnoži nam vjeru!« Isus rabi sliku dudu kako bi progovorio o snazi vjere koja ga može iščupati iz korijena i posaditi u more. U Lukinu evandjelju vjera se najčešće spominje u kontekstu Isusovih izlječenja kod kojih vjera postaje razlog poboljšanja što ga Isus unosi u čovjekov život. Više puta Isus takva izlječenja završava riječima: »Vjera te tvoje spasila!« Na taj način vjera postaje put prema spasenju. Stoga će se Isus i pitati hoće li Sin Čovječji kad dođe »naći vjere na zemlji«, a ta se vjera očituje u ustrajnoj molitvi Božjih izabranika »koji dan i noć vape k njemu«. Vjera u tom svjetlu za Lukino evandjelje označuje osobni odnos povjerenja i pouzdanja u Božji spasonosni zahvat.

Drugi dio današnjeg evanđeoskog odlomka vlastit je Lukinu evandjelju, te ga nema kod ostala dva sinoptika. Isus se u njemu prvo služi slikom sluge, orača ili pastira, a učenici su uključeni u samu usporedbu, jer ona započinje riječima: »Tko će od vas reći...« U usporedbi je pretpostavljen uobičajeni odnos između sluge i gospodara, u kojem se očekuje od sluge da ugađa gospodaru. U skladu s cjelinom evanđeoske poruke, to nije odnos kakav bi Isus predložio među ljudima. Usporedba opisuje nutarnji čovjekov stav u odnosu prema Bogu. Učenici u stvarnosti postaju sluge Božji koji ne smiju očekivati zemaljsku plaću.

Komentari čitanja: Služba riječi 273/13;261/10

Bog - čovjek

Nerijetko nas evanđelje začuđuje, a to je sigurno dobro kako se ne bismo zalijenili i zadovoljili svojim vjerskim životom, jer bi to bio završetak puta vjere i smrt za rast ljubavi prema Bogu.

Upravo se takvim pokazuje i današnje evanđelje s kojim stavlja Isus našu vjeru na poledicu, pod veliki upitnik: "Da imate vjere koliko je zrno gorušičino..." Pa i sigurnost da imamo barem zrnce vjere, Isus nam stavlja u sumnju. Čini se da slabo stojimo s vjerom jer nije veličine gorušice. S pravom se u nama sve buni (ili možda ne!). Ako mi već nemamo vjere, a skupili smo se slušati evanđelje, kršteni smo, borimo se vjerski živjeti, pa tko onda vjeruje i kako uopće izgleda vjera? Valjda nećemo naći vjere kod onih koji je nemaju, koji ne mare za Krista i Crkvu! Čini se da nas Isus vodi u slijepu ulicu iz koje, očito, ne možemo sami izaći.

Pred očima nam se pojavljuje još jedna slijepa ulica. Sjećamo se što je Isus rekao, nakon što ga je žalosno napustio bogati mladić: "Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." Tko se može spasiti, ponavljamo s ljudima oko Isusa.

Njegov je odgovor jasan: "Prodaj sve što imaš..." On daje i mogućnost izlaska iz slijepice ulice: "Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu." Sve što jesi i što imaš, sve je to Božji dar, besplatni i nezasluženi, milost. Nemaš nikakvog razloga svoju vjeru i svoj stil života gledati kao vlastiti uspjeh. Pošto kao kršćanin svoje pouzdanje u Boga i svoj način života Njemu zahvaljuješ, nemaš nikakvo pravo postavljati sebe s tim "posjedom" iznad drugih koji ne vjeruju, ili krivo vjeruju, ili žive nećudoredno.

Usporedba o sluzi naglašava: "Sluge smo beskorisne. Učinismo što smo bili dužni učiniti!" Radi se zapravo o robu, a ne o sluzi. Rob je potpuno podložan gospodaru koji je mogao s njim učiniti što je htio, pa i ubiti ga. Pa i kad bi završio neke poslove, nije mogao očekivati nagradu od gospodara: "Dođi, sjedni za stol!" Nastavio je raditi ono što bi mu gospodar naredio.

Krist upravo upotrebljava ovu usporedbu protiv farizeja koji su ponosni na veličinu svoje vjere, očekujući od Boga dužnu plaću.

Uobraženost je uvijek znak sitničavog čovjeka, jer sebe mjeri s onim što je ispod njega i, prema tome, ispada u svojim očima veći. No, kad bi se mjerio s onim koji je iznad njega, morao bi bolno otkriti koliko mu još nedostaje.

Najgora je uobraženost na religioznom području. Naprotiv, čovjek vjere zna da njegova povezanost i veličina dolaze od Boga, a ne od čovjeka. Onaj tko sebi previše pripisuje u odnosu prema Bogu, tko drži da vjera nije dar i milost, nego isključivo njegov trud i nastojanje, taj će postati uobražen, nepodnošljiv u zajednici, postavljat će se nad druge kao i farizeji.

Veoma je zdravo za vlastiti vjerski rast, ako često ponavljamo: "Sluga sam beskoristan!" Tko sebe zamišlja da je koristan za Boga, tko si, dakle, kao religiozan čovjek nešto pripisuje, uobražava si, tko misli da Bogu iskazuje milost, a ne

obratno, taj nije osjetio ni daška religioznosti. Ispravan odnos prema Bogu i svemu onom što nam je darovao, čuva nas od oholosti prema ljudima. Opasno je uspoređivati svoju vjeru i stavljati je iznad gorušice. Takvim stavom prezrivo odbacujemo "gorušicu" koju nam Bog želi darovati, zatvaramo se i nismo sposobni da budemo obdareni.

Najveća obdarenost upravo se daje kroz sakramente u kojima i neznajući stupamo na zdravi i ispravni religiozni put koji nas vraća iz naših slijepih ulica.

Stjepan Harjač

Most

Neki seljak je sa svojim sinčićem putovao u susjedno selo na godišnji sajam. Put je vodio preko klimavoga drvena mostića. Ispod njega tekla je nabujala rijeka. Dječak se uplaši:

- *Misliš li da će most izdržati?*
- *Držat ću te za ruku, sine, reče otac.*

Dječak stavi svoju ručicu u očevu. Držeći se za oca, oprezno je prešao na drugu stranu. Predvečer su se vraćali istim putem. Dječak se sjeti rijeke i upita:

- *Kako ćemo prijeći preko mosta? Bojim se.*

Otac uze dječaka u naručje i reče:

- *U mojim ćeš rukama biti na sigurnom.*

Na put do kuće dječak je zaspao u očevu naručju. Sljedeće jutro probudio se živ i zdrav u svome krevetiću. Kroz prozor su dopirale sunčeve zrake, nije ni osjetio kako je prešao preko klimava mosta i nabujale rijeke.

Bruno Ferrero

Vjerovati = računati s Bogom u životu

Isusove riječi znaju zazvučati teško i oporo. Poglavitito u Lukinu Evanđelju na njegovu proputovanju u Jeruzalem, mjesto gdje ga očekuje sramotno smaknuće, smrt na križu. Učenici su se priključili Gospodinu s velikim osobnim očekivanjima, napose nakon onih prvih većih uspjeha u navještajima i s čudesima u Galileji. Nisu ni znali za zahtjevnost Isusova puta. Sad se nalaze na putu u Jeruzalem, u kome Gospodin neće učiniti nijedno čudo, nad kim će proplakati, gdje će biti sve u znaku konačnog obračuna, raspri, prijepora, kontroverzних pitanja.

Oni još uvijek ne slute niti mogu dovidjeti dosege svoga zapućivanja za Isusom. Osjećaju otpore Židova, doživjeli su kako je Isus požnjeo neuspjehe, i što se može očekivati u židovskoj prijestolnici, u Hramu, a poglavito što očekivati od sraza Isusova nauka sa svjetskom uljudbom, grčko-rimskom, helenističkom? Ružičaste slike, zamamna predviđanja? Ni u kom slučaju! Prije bi se dalo govoriti o pesimizmu, tihoj resignaciji, uzmaku. Otpadu i povlačenju s toga napornog puta koji vodi u neizvjesno sutra.

Stoga zamolba za umnoženjem, učvršćenjem vjere. Posustali na putu. Nisu svjesni u što ih to Učitelj vodi, što ih očekuje. Vjera se može samo izmoliti. Filozofiju je moguće izmudrovati, jednako i ideologiju, utopija se dade izmaštati u znanstvenoj fantastici. Ali, vjera je dar! Osobno su u kušnji, i ne znaju kako je nadvladati.

Počne li se čovjek vrtjeti u vlastitom krugu, zapetljat će se u nerazmrsivo klupko ili čvor koji je nemoguće razvezati. Prisposobom o dudu (što je tipična orijentalna metaforika pretjerivanja) koji se čupa i premješta u more Gospodin želi reći: Potrebno je imati vjeru koja se održava i onda kad je ljudski govoreći nemoguće, bezizlazno. Ukloniti s puta sve zaprjeke, prihvatiti jednostavno Isusovu riječ kao vlastito mjerilo, hvatište i uporište, kao odgovor na upitnike, kao Božji jasni govor.

Vjerovati, to će reći: Priznati da Isus uvijek ima pravo, što god on činio, govorio, makar nam to bilo tuđe, odbojno, mimo naših očekivanja. Pa i kad nas prividno ponižava, odbija. Ne praviti sebe sudcem nad Božjom riječju ili Isusovim odn. Božjim ponašanjem, već dopustiti da me Božja riječ prožme, prosudi i na kraju da mi presudi. Riječ kao naš sudac.

<https://www.novizivot.net>

Na ustrajnost u vjeri opominje i Apostol Timoteja. Treba podignuti glavu, ne stidjeti se Gospodina, čuvati poklad vjere, unatoč neprijateljskom svijetu. Makar vjera bila sablazan i ludost, makar čovjek bio u unakrsnoj paljbi u svijetu, makar se činilo da je kršćanstvo nemoćno i obilježeno promašajima. Upravo se u toj nemoći očituje Božja moć, snaga, milost. Govorit će o tome na drugim mjestima u svojim pismima isti sveti Pavao. Istina, pogotovo istine vjere nisu nikakva proizvoljnost, s kojom se daje ovako ili onako loptati ili kockati u svijetu. Ona iziskuje cjelovita čovjeka, stamena, čvrsta, postojana, neuzdrmljiva. Do kraja obraćena.

Razlika između svijeta i Biblije daje se opisati ovako. Svijet je svim svojim silama zainteresiran za rast, napredak, procvat, evoluciju, unapređivanje životnih odnosa i uvjeta. A Biblija traži samo jedno: Obraćanje! Odvrćanje od privida, pričina, i ona nas od svoje prve do posljednje stranice suočava s dvojstvom: život ili smrt, spasenje ili propast, blaženstvo ili izgubljenost, vjera ili nevjera, a sve oličeno u slikama Kajina i Abela, Ezava i Jakova, Šaula i Davida, starijeg i mlađeg sina, lijevog i desnog razbojnika, tako da na kraju moramo zaključiti kako nas Božja riječ daleko bolje poznaje nego bismo mi mogli i slutiti ili poznavati sami sebe.

Život je do te mjere kratak da je gotovo svakodnevno pod velikim upitnikom ono o čemu on ovisi, i čovjek se mora odlučiti. Pa i kad čovjek u životu učini sve ono što je morao učiniti, učinio je to zbog vlastite sreće i spasenja. Bog mu se ponudio, i on je samo odgovorio na ponudu u obliku vjerna služenja.

Kako doći do toga stupnja, kad danas nije više problem da nam Gospodin umnoži vjeru, već je pitanje, imamo li još uopće vjere. Nije li stanje sve teže, Europa danomice sve manje kršćanska, vjera u svijesti sve siromašnija? Vjera kao da je ishlapjela, bez sadržaja, bez životnog izričaja.

Međutim, problem nije u vjeri i vjerovanju, nego u našem poimanju vjere, gdje bi ona morala biti jamcem naših dostignuća, standarda, a ne vlastite ukorijenjenosti u Bogu i njegovoj riječi. Ta ukorijenjenost u Isusovoj riječi i hodom za njim svršava za sve u tajni križa i Golgote, u totalnom 'bankrotu', fijasku, mjerimo li to ljudskim mjerilima.

Isus nam zorno zbori kako treba staviti naglavačke sva vlastita poimanja o životu. Treba prigrliti i usvojiti evanđeosku ili nebesku računicu i matematiku, u kojoj su gubitnici dobitnici, poniženje čast, šteta prednost, gdje su ogovarači i klevetnici naši dobrotvori i braća, a naš komfor ono što pripada siromasima.

Kada ti sve izmakne, Bog ostaje

Naučiti tu računicu znači naučiti mudrost vjere i Isusa Krista. Mudrost je to svetih i svetaca, a što može kršćanstvo i što mogu kršćani, ako im nije stalo do svetosti? Kršćanska alternativa nije prilagodba svijetu ili bijeg u vlastiti ghetto, nego misije: Jasni Isusov nalog da osvojimo svijet za Boga.

Stoga je obraćenje vlastita odluka za život prema Iskonu kao cilju, izbor je to puta koji vodi prema cilju, a najveća opasnost tomu jest neodlučnost, život u sivilu sumraka, život na Zemlji na kojoj nema mjesta za Nebo, život u kome je nutarnji čovjek ubijen, gdje se živi samo za pune žitnice i obilan stol (usp. Lk 12,16-20).

U Isusu Kristu započinje Bog iznova svoj hod s čovjekom i pruža svakomu mogućnost biti novi. Ma koliko se svijet trudio, ipak to novo nije moglo biti uklonjeno iz njegove sredine. Božansko milosrđe i čovjekoljublje zasjali su do te mjere na Kristovu licu, sposobni da skinu s nas koprenu neznanja, koja je zastirala Boga u ljudskim očima.

Dokle god se čovjek ne suoči s Kristom raspetim, misli da mu je moguće živjeti u starom poretku. U sučeljavanju s Raspetim omogućeno mu je biti novi čovjek, vjernik, 'preobražavajući se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, Duha" (2Kor 3,18).

Povjerenje u Boga rađa se kad sve drugo zataji tada srce u tišini šapće: "U Tebe se uzdam"

Povjerenje u Boga nije osjećaj koji se javlja kad sve ide kako želimo. Ono se rađa upravo u trenucima kad nas sve drugo izdaje.

Kada se zatvore vrata, kada odgovori kasne, kada se osjećaš zaboravljeno – tada se u tišini srca rađa povjerenje.

Bog te nikada ne vodi putem bez smisla. Možda ne vidiš kamo ideš, ali On zna. Njegovi planovi često ne slijede naše želje, ali su uvijek puni ljubavi. Povjerenje znači reći: "Ne razumijem, ali vjerujem." I tada dolazi mir.

Povjeriti se Bogu znači prepustiti Mu svoje ruke, svoje brige, svoje slabosti. Znači dopustiti Mu da vodi, i kad ne znaš kamo. On je Otac koji nikad ne ostavlja. I kad ti se čini da šuti, On već priprema novo poglavlje tvog života.

Ne traži uvijek odgovore! Neka ti srce kaže: "Gospodine, u Tebe se uzdam." Jer onaj tko se pouzdaje u Boga – nikada nije sam.

Mali vjeronaučni leksikon

Propovjedaonica

Propovjedaonica, povišeno mjesto u crkvi, s ogradom do koje obično vode stube, s kojega propovjednik može govoriti tako da ga svi vide i čuju. Nalazi se obično uza stup ili zid središnje lađe, rijetko i na vanjskome zidu obično hodočasničkih crkava (vanjska propovjedaonica). Pojavljuje se od XI. st. u Italiji kada istiskuje ambon. Mnoge su propovjedaonice iznimne umjetničke vrijednosti; na ogradi se obično izrađuju bogati reljefni ukrasi, uglavnom simboli evanđelista. Od kasnoga XV. st. sve do u XX. st. izradba propovjedaonica slijedi stilske oznake razdoblja. Danas se upotrebljavaju samo u izvanrednim prigodama.

Propovjednik

Propovjednik (lat. *praedicator*), u kršćanstvu, osoba koja propovijeda evanđelje (nauk Isusa Krista). U Katoličkoj crkvi i istočnim crkvama to su svećenici i đakoni, a u protestantskim crkvama osposobljeni vjernici koji imaju dopuštenje zajednice. U Katoličkoj crkvi propovjednik treba imati kanonsko poslanje (*missio canonica*), a postoje i posebni propovjednici: papinski propovjednik propovijeda u određene dane na papinskome dvoru; katedralni propovjednik propovijeda u katedrali (redovito je to kanonik ili prebendar); korizmeni propovjednik propovijeda u korizmi; adventski propovjednik propovijeda u adventu; misijski propovjednik drži misijske propovijedi.

Propovjednik

Propovjednik (hebr. *qōhelet*, grč. Ἐκκλησιαστής, *Ekklesiastés*, lat. *Ecclesiastes*, otud *Eklezijast* u ranijoj hrvatskoj uporabi), starozavjetna mudrosna knjiga; stari hrvatski naziv *Crkvenjak*. Nastala je u III. st. pr. Kr., napisana na hebrejskome jeziku s mnogim arameizmima. Polazeći od vlastita, pesimističkog iskustva, pisac nastoji pokazati kako je sve isprazno; drži da su ljudski život i svi čovjekovi naponi pusta tlapnja pa život treba iskoristiti u uživanju i životnim blagodatima. Taj naoko materijalistički nazor ublažen je napomenom da se treba bojati Boga i čuvati grijeha.

<https://www.arz.hr/>

Listopadske pobožnosti

Krunica

Početak listopada Crkva slavi blagdan **Blažene Djevice Marije od krunice**, spomendan utemeljen kao zahvalu Gospi za veliku pobjedu kršćanske vojske nad turskom u bitci kod Lepanta. Bitka se dogodila na 7. listopada 1571. godine. Tad su se kršćani na poziv pape Pia V. utekli zagovoru Majke Božje molitvom krunice, i pobijedili nadmoćniju tursku vojsku. Nakon drugih pobjeda nad Turcima, koje su također izvojevane uz zagovor Majke Božje, papa Klement XI. ustanovio je ovaj blagdan za prvu nedjelju u listopadu. Danas je on vezan uz dan 7. listopada.

Ovaj blagdan nekada se zvao blagdan Blažene djevice Marije od pobjede.

Prema legendi, krunicu kao oblik molitve je Blažena Djeвица Marija dala je svetom Dominiku (1170-1221) kao „oružje“ za obraćenje hereteika (albigenzia).

U srednjem vijeku, u pojedinim samostanima bila je zamjena za molitvu Časoslova za redovnike laike i pobožne vjernike. Umjesto 150 psalama, molili su 150 "Očenaša" koje su brojili na nisci zrnja poznatih kao kruna (krunica).

Širenjem marijanske pobožnosti u 12. stoljeću, "brevijar Blažene Djevice Marije" umjesto 150 „Očenaša“ moli se 150 "Zdravo Marija". U 15. stoljeću dominikanac Henry Kalkar podijelio je krunicu na petnaest desetica u kojima se razmatraju pojedini događaji iz Isusova života.

Dominikanac, Alanus de Rupe (1428-1478) događaje iz Isusova života podijelio je na radosna, žalosna i slavna otajstva. Papa sveti Ivan Pavao II. tim trima otajstvima dodao je otajstva svjetla.

Spomenuti papa sveti Pio V., dominikanac, u 1569. službeno odobren krunicu u današnjem obliku papinskom buomi, *Consueverunt romani pontifeces* i doprinio da je krunica postala najraširenijom pobožnosti u kršćanstvu.

Listopadske marijanske pobožnosti uvedene su krajem devetnaestoga stoljeća

V.B.

Molitva krunice kao srce Marijina mjeseca

Mjesec listopad u Crkvi je osobito posvećen molitvi svete krunice. Ta drevna i vjernicima draga pobožnost, nastala u krilu katoličke tradicije, nije tek puka ponavljajuća molitva, nego istinska „škola Evanđelja”, u kojoj vjernik, zajedno s Blaženom Djevicom Marijom, razmatra otajstva Kristova života. U listopadu mnogi vjernici diljem svijeta posebnim žarom i snagom podižu pogled prema Mariji, Majci Crkve, moleći njezin zagovor u osobnim, obiteljskim i društvenim potrebama.

Povijesni korijen listopadskih pobožnosti

Korijen listopadskih pobožnosti vezan je uz znamenitu bitku kod Lepanta 1571. godine. Europa je u to vrijeme, podijeljena unutarnjim sukobima i ugrožena osmanlijskim prijetnjama, bila na rubu poraza. Sveti papa Pio V., svjestan ozbiljnosti trenutka, nije se oslonio samo na vojnu silu, nego je 1569. pozvao cijeli kršćanski svijet na molitvu Gospine krunice. Dok su mornari na brodovima okupljene kršćanske flote molili krunicu, jednako su to činili i vjernici po cijeloj Europi. Pobjeda kršćana bila je pripisana upravo Marijinu zagovoru, pa je Papa ustanovio blagdan Gospe od Pobjede, koji će od 1969. biti poznat kao blagdan Blažene Djevice Marije

od Krunice (7. listopada). Taj je događaj zauvijek utisnuo krunicu u srce kršćanskoga puka kao molitvu koja brani, štiti i otvara vrata pobjedi dobra.

Krunica - ponizna i snažna molitva

Krunica nije tek niz Zdravomarija i Očenaša, nego duboko razmatranje otajstava spasenja. Papa sv. Ivan Pavao II. nazvao ju je „sažetkom Evanđelja”, jer ona obuhvaća radost, bol, svjetlo i slavu Kristova života. U apostolskoj pobudnici Rosarium Virginis Mariae (2002.) podsjetio je da krunica, ispravno moljena, uvodi u samo srce evanđeoske poruke: „S krunicom vjernik sjeda u Marijinu školu kako bi učio Krista gledati njezinim očima i ljubiti ga njezinim srcem.”

Ponovljeni pozdrav anđela i riječi Elizabete nisu znak praznine, nego radosti i čašćenja. Kao što svaki sin rado sluša riječi ljubavi upućene majci, tako i vjernici kroz krunicu ustrajno i s nježnošću časte onu koja je „blažena među ženama” i koja nas uvijek vodi k Isusu.

Teološko značenje i marijanska dimenzija

Liturgijski i teološki, krunica je molitva koja pokazuje nezamjenjivo mjesto Marije u otajstvu spasenja. U Kani Galilejskoj Marija pokazuje svoju ulogu zagovornice, dok pod križem, stojeći uza svoga Sina, postaje Majkom cijele Crkve. Krunica je produženje toga Marijina „da” –

njezine spremnosti da prati Crkvu kroz povijest i da bdije nad svakim vjernikom.

Papa Pio XII. u enciklici *Ingruentium malorum* (1951.) isticao je da je krunica najprikladnije oružje u duhovnoj borbi, a papa Lav XIII. – „papa krunice” – čak je u jedanaest enciklika pozivao vjernike da je svakodnevno mole. On je i posebno posvetio mjesec listopad krunici, učvrstivši tako tradiciju listopadskih pobožnosti u cijeloj Crkvi i pozivajući vjernički puk da molitvom krunice zazivaju zagovor Blažene Djevice Marije ne samo na dobro Crkve, nego i na obraćenje i dobro cijelog društva. U tom se smislu posebno mogu istaknuti ove njegove enciklike: *Supremi apostolatus officio* (1883.), *Superiore anno* (1884.) i *Laetitia sanctae* (1893.).

Listopadske pobožnosti u župama i obiteljima

U našim župama i obiteljima listopad je prigoda da se zajednički okupljamo i molimo krunicu. Često se uz nju mole i Lauretanske litanije, koje na poetski i duboko teološki način otkrivaju Marijine vrline i njezinu uzvišenost. Mnogi vjernici u listopadu prikazuju svoje molitve za određene nakane: za nova duhovna zvanja, za obitelji, za mir u svijetu, za obraćenje grešnika, za pokojne. Tako listopadske pobožnosti postaju ne samo osobna molitva, nego i sveopći zagovor Crkve, koja moli zajedno s Marijom.

Duhovni plodovi krunice

Plodovi molitve krunice su mir, sabranost, pouzdanje i obraćenje. Brojni sveci svjedoče da je upravo krunica bila njihovo najjače oružje. Sveti Pio iz Pietrelcine zvao ju je „svojim oružjem”. Gospa u Fatimi 1917. jasno je poručila: „Molite krunicu svaki dan za mir u svijetu i završetak rata.”

U vremenu kada se mnogi osjećaju rastrgano i nesigurno, krunica vraća red u dušu. Ona nas podsjeća da život, unatoč križevima i žalostima, ima konačnu pobjedu u Kristovu uskrsnuću. Razmatranje otajstava oslobađa srce od tjeskobe i vodi ga prema radosti vjere.

Poziv vjernicima danas

Listopadske pobožnosti nisu tek uspomena na slavne dane prošlosti, nego trajni poziv današnjim vjernicima. Svijet i danas nosi brojne opasnosti – ratove, podjele, ravnodušnost, napade na obitelj i dostojanstvo čovjeka. Krunica ostaje snažno sredstvo molitve za mir, vjernost i novu snagu za hod u vjeri.

Zato je dobro da se u listopadu sabiremo u crkvama i domovima, da ponovno otkrijemo ljepotu te molitve. Krunica nije teška obveza, nego dar. Ona je poput duhovnog disanja – tiha, ponavljajuća, ali puna života. S njom vjernik ne ide sam: Marija ga vodi kroz otajstva svoga Sina i otkriva mu put neba.

<https://www.vjeraidjela.com/>

Kako moliti krunicu

Moljenje krunice

Moljenje krunice duboko je duhovan čin povezan s meditacijom i promišljanjem otajstava iz života Isusa Krista i Blažene Djevice Marije. Ova molitva nije samo pobožna praksa, već i put prema dubljem odnosu s Bogom, sredstvo za unutarnji mir i način da se uronimo u otajstva vjere.

Struktura molitve krunice

Krunica se sastoji od pet otajstava, a svako otajstvo uključuje molitve Očenaša, deset Zdravomarija i Slava Ocu. Tijekom molitve, vjernici razmatraju različite aspekte Kristova života, njegovu muku, slavu i utjelovljenu ljubav prema čovječanstvu.

Kako započeti molitvu krunice?

Prije početka molitve krunice:

Napravite znak svetog križa

Izmolite **Apostolsko vjerovanje**

Na prvom velikom zrnju izmolite **Očenaš**

Na sljedeća tri mala zrna izmolite tri **Zdravomarije** (za vjeru, ufanje i ljubav)

Zatim izmolite **Slava Ocu**

Nakon ovog uvoda, započinje molitva pet otajstava krunice. Svako otajstvo moli se na sljedeći način:

Na velikom zrnju izmolite **Očenaš**

Na sljedećih deset malih zrna molite deset **Zdravomarija**, razmatrajući određeno otajstvo

Svaka desetica završava molitvom **Slava Ocu**

Po želji se može dodati molitva **O moj Isuse**, koju je preporučila Blažena Djevica Marija u Fatimi.

Završna molitva

Nakon pet otajstava, krunica završava molitvom **Zdravo Kraljice**, kojom se obraćamo Mariji kao našoj Majci i zagovornici. Također se mogu dodati druge pobožne molitve ili osobne nakane.

Molitva krunice nije samo tradicija Crkve, već snažan put k Bogu. Kroz nju učimo o vjeri, poniznosti i pouzdanju, uranjamo u otajstva Božje ljubavi i otvaramo svoje srce njegovoj milosti.

Otajstva krunice prema danima u tjednu

Svaki dan u tjednu posvećen je određenim otajstvima:

- Ponedjeljak i subota – **Radosna otajstva**
- Utorak i petak – **Žalosna otajstva**
- Srijeda i nedjelja – **Slavna otajstva**
- Četvrtak – **Otajstva svjetla**

Duševne i duhovne koristi molitve krunice

Molitva krunice pomaže vjernicima da kroz ponavljanje molitava i meditaciju prodube svoju vjeru, pronađu unutarnji mir i duhovno se povežu s Kristovom žrtvom i Marijinom majčinskom ljubavlju. Ona je snažan alat u duhovnoj borbi i može donijeti milosti onima koji je mole s vjerom i predanjem.

Redovita molitva krunice:

oblikuje srce i potiče na razmatranje Božje prisutnosti u svakodnevnom životu,

- donosi utjehu i snagu u izazovima,
- nadahnjuje na djela ljubavi i milosrđa,
- vodi dubljoj povezanosti s Bogom i Marijom.

Razmatranje otajstava vodi nas kroz cijeli Kristov život – od anđelova navještenja Mariji, preko Njegove muke i smrti na križu, do uskrsnuća i proslave na nebu.

Rekli su o krunici

Krunica je knjiga za slijepe, gdje duša vidi i tu se odigrava najveća drama o ljubavi koju je svijet ikada upoznao; to je knjiga za jednostavne, koja im pokazuje sve tajne i znanja koja pružaju veće zadovoljstvo nego obrazovanje običnih ljudi; to je knjiga onih starijih, čije se oči zatvaraju nad sjenama ovog svijeta a otvaraju u cijelosti za onaj dolazeći. Njezina moć se ne može opisati.

Nadbiskup Fulton Sheen

Uvijek ostavljaš krunicu za kasnije i na kraju je ne izmoliš jer si pospan. Ako nema drugog vremena, onda je izmoli kada si na ulici a da te nitko ne opazi. Ona će ti pomoći da se nađeš u Božjoj prisutnosti.

Sveti Josemaria Escriva

Blažena Djevica Marija je krunici podarila takvo djelovanje, da ne postoji nijedan materijalni, duhovni, nacionalni ili međunarodni problem, koji se krunicom i našom žrtvom ne bi mogao riješiti.

Sestra Lucija dos Santos iz Fatime

Ako je Gospa, bilo gdje da se ukazala, uvijek živo preporučivala molitvu svete krunice, ne čini li ti se da za to mora postojati valjan razlog?

Sveti Padre Pio

Zato vas vruće molim, iz ljubavi koju imam prema vama u Isusu i Mariji, da molite i krunicu, a također, imate li vremena i čitav ružarij, svakoga dana, pa ćete na času smrti blagoslivljati dan i sat kad ste mi povjerovali.

Blaženi Alojzije Stepinac

<https://dominikanci.hr>

<https://www.madeinpompeii.it/>

Blaženi Bartolo Longo – od sotonista do apostola krunice

Bartolo Longo rođen je 1841. godine u dobrostojećoj katoličkoj obitelji na jugu Italije. Iako je bio odgajan u vjeri, nakon smrti roditelja sve se više priklanja ateizmu da bi se za vrijeme studija prava u Napulju priključio neopoganističkoj sekti u kojoj je bio „vrhovni svećenik”. Nakon nekog vremena prakticiranja sotonističkih obreda, Bartolo se počinje osjećati sve lošije. Prolazi kroz psihičke krize, zapada u depresiju te i tjelesno obolijeva. Ovo teško stanje dostiglo je i svoj vrhunac, no on tada u srcu čuje glas svoga pokojnog oca „Vrati se Bogu”.

Njegov povratak Bogu nije bio ni brz ni jednostavan. Svećenik dominikanac koji ga je ispovijedao o. Alberto Radente odrješeno od grijeha udijelio mu je tek nakon mjesec dana. Pri tome se više osoba molilo za Bartolovo obraćenje. Bio je to tek uvod u ono što slijedi...

Prolazeći pored jedne kapele u Pompejima u srcu je, poput sv. Dominika, začuo riječi: „Ako netko traži spasenje, neka širi molitvu krunice i sigurno neće propasti”. Bartolo je tada shvatio koje je njegovo poslanje i zavjetovao se Bogu da će život posvetiti širenju krunice. Plodovi te njegove odluke su čudesni. Godine 1871. postaje dominikanac trećoredac i počinje širiti pobožnost krunice.

U Pompejima je osnovao Bratovštinu svete krunice koja je nakon trideset godina djelovanja imala pet milijuna članova! Među članovima je bio i sam papa Leon XIII., 30 kardinala i više od 50 biskupa te na stotine tisuća laika. Moglo bi se reći da je to bila najveća svjetska vojska čije je jedino oružje bila molitva – krunica.

No, Bartolo nije stao na širenju pobožnosti i čašćenju Bl. Djevice Marije. Prava pobožnost uvijek donosi i dobre plodove – tako je bilo i sada. Zajedno sa suprugom groficom Marianom di Fusco obnavlja malu crkvicu u Pompejima koja, zbog čudesnih ozdravljenja, brzo postaje hodočasničko mjesto. Crkva postaje premala pa počinju radovi na većoj crkvi, svetištu Bl. Djevice Marije od sv. Krunice. Godine 1906. blaženi Longo i njegova supruga daruju svetište Svetoj Stolici. Svetište Gospe od Ružarija u Pompejima jedno je od najpoznatijih marijanskih svetišta u svijetu.

Apostolat bl. Bartola pratila su i mnoga karitativna djela, izgradnja vrtića i škola te posebno briga za siromašnu djecu, onu koja su ostala bez roditelja i djecu zatvorenika. Za potrebe širenja pobožnosti Krunice razvio je i tiskarsku djelatnost.

Prilikom hodočašća u Pompeje 26. listopada 1980. Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim.

<https://vigilare.info>

Što znači vjerovati?

Promisli

Vjeruješ li ti? Jesi li ikada razmišljao što je vjera i što znači vjerovati? Jesi li svjestan da je upravo vjera vrhunska čovjekova sposobnost te da o njoj ovisi kakav će biti naš život i svijet oko nas? Zovemo se vjernicima, no jesmo li svjesni komu vjerujemo? Što zapravo vjerujemo? Čime mi to vjerujemo? Gdje je ta sposobnost vjere u nama?

Znaš li da je Isusu najviše od svega stalo da mu povjerujemo? Jer ona stvarnost u koju nas želi uvesti po vjeri, nadilazi sva naša očekivanja, i to već ovdje na zemlji! Tek kad povjeruješ, ostvaruje se ono što je Isus obećao.

Jesi li zadovoljan svojom vjerom? Što ti u njoj smeta? Što tebi donosi vjera? Kakvu bi vjeru htio imati?

Možeš zapisati neku od rečenica i pokušati razmišljati u skladu s njom.

Volio bih više vjerovati, ali...

Moja vjera (ni)je djelotvorna jer...

Vjera ti omogućuje da uđeš u ono što misliš da ne postoji. Ti činiš da bude ono što nije. Vjera je, dakle, stvaranje novog svijeta. Arhitekt vidi kuću, ali on ju nema.

Onda ju nacрта, ali to nije kuća, nego samo nacrt. No, onda dođu majstori i naprave ono što je bilo u njemu. To je vjera – da ono što vidiš u sebi, možeš učiniti. Ako ne vjeruješ da možeš biti svet, nikad nećeš napredovati u duhovnom životu. To je u tebi, kao kuća u arhitektu. Zato je vjera nešto najosnovnije, i zato čovjek može sve.

Gdje je naš problem?

U tomu što smo postali tjelesni. Mi vjerujemo samo u ograničenost tijela. Kad vjeruješ tijelu, svojim bolestima, tad si bolestan. Bit je zla razoriti svaku misao na dobro, na to da ti nešto možeš. Ti u duhu ne smiješ gledati svoju bolest; gledaj u zdravlje, i taj će projekt polako prelaziti na tebe.

Što je Isus činio prve tri godine?

Otkrivao je ono što je u nama. Isus je došao otkriti čovjeka čovjeku, tako da znaš što je to u tebi, i ujedno je došao otkriti kakav je Bog. U tri godine naviještanja otkrio nam je da je vjera svemoćna. Ako u sebi nemaš projekt da ćeš duboko doživjeti Isusa, da će te to duboko promijeniti, da ćeš biti radostan, novi čovjek, onda je sve uzalud. Svi koji su tražili Isusa, dolazili su s projektom: idu Isusu i vide sebe zdravima.

<https://www.medjugorje-info.com/>

Vjera je prenošenje neograničene duhovne dimenzije iz naše duhovne duše na naše ograničeno tijelo. Tad nastaju čudesa.

Ti si duh i tijelo. Duh je neograničen i stalno je s Bogom, a tijelo je ograničeno i zato odvojeno i od Boga, i od ljudi i od tebe. Tvoje tijelo zato čeka naređenja tvoga duha. Što duh kaže, tijelo će činiti. Svi možemo postati vrhunski ljudi, sveci.

To je vjera – biti svjestan duhovne dimenzije u sebi, snage duha, božanske snage u sebi! Istovremeno je važno biti svjestan: moje je tijelo nemoćno, ono je ograničeno i ono ne može živjeti bez života u meni. Kad se taj život hrani duhom u meni, on osnažuje sve stanice u meni i postajem vrhunski.

Oslušuj u tišini i spusti u svoje srce

Ponovno si osvijesti: ti si biće koje sebe neizmjerljivo nadilazi. Ti si biće u projektu, a to znači da se stalno možeš razvijati. Zatim se sjeti: što je tvoja najdublja čežnja u ovom trenutku? Ne dopusti da te u tome zaustavlja neko negativno iskustvo koje te tjera da ostaneš gdje jesi, da se ne pokreneš, ili strah što će drugi reći ako se pokreneš. Gledaj u ono u što čezneš povjerovati: u dobro, u zdravlje, u novi život...

Zatim se saberi pred Isusom, a to znači: budi svjestan da je on tu, s tobom, kao što je tvoja misao tu, tako je i Isus s tobom. Reci mu svoje čežnje i nemoći. Taj se susret događa opušteno (na razini duha, a duh odmara). Prepusti se miru u sebi. Opredijeli se samo za Isusovu prisutnost pred sobom. Ako ustraješ barem nekoliko minuta, osjetit ćeš kako rastresenost i briga otpadaju poput stare odjeće i oklopa, a Bog se u tebi probija. Pusti da te mir, blagost i povjerenje natope.

Gledaj Isusa kako ozdravlja slijepca od rođenja, kako liječi kći na umoru čovjeka koji ga je došao zamoliti, gledaj Isusa u susretu s rimskim satnikom i kako po njegovoj vjeri i Isusovoj riječi sluga ozdravlja. Gledaj kako Isus čini ono što nije bilo!

Oslušuj Isusa: „Vjera te tvoja spasila!“ „Vjera te tvoja ozdravila!“ „Ne boj se, samo vjeruj!“ „Blago tebi što si povjerovala!“ „Onome koji vjeruje, sve je moguće!“ Njegova riječ puna je Duha Svetoga! Onu Isusovu riječ koju si prihvatio, Duh Sveti ostvaruje u tebi i tvom životu. Ostani barem 10-15 minuta u tom gledanju Isusa i slušaj kako baš tebi govori... Osloni se na tu istinu: Isus je rekao, i to mi je dosta, to je najsigurnija riječ!

Na kraju zahvaljaj za novu životnu sigurnost koja u tebe ulazi kroz vjeru.

Mario Tokić prema nagovorima Tomislava Ivančića
<https://hagio.hr>

NAŠI POKOJNI

DARKO RAVENŠČAK,

PU zagrebačka, Zagreb, 5. listopada 1991.

DRAGAN KOMLENAC,

PU dubrovačko - neretvanska, Sustjepan 5. listopada 1991.

NIKO MUJO,

PU dubrovačko - neretvanska Pridvorje, 5. listopada 1991.

JOSIP JURAIĆ,

PU karlovačka Karlovac, 5. listopada 1991.

MIHOVIL RADOČAJ

PU karlovačka Karlovac, 5. listopada 1991.

MARIJAN DRAŽETIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Novo Pračno, 5. listopada 1991.

JOSIP MASLAK,

MUP, Lasinja, 5. listopada 1991.

NIKOLA VUKSAN,

MUP, Lasinja, 5. listopada 1991.

IVAN KOVAČ,

MUP, Slobodnica, 5. listopada 1991.

STJEPAN JONJIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Andrijaševci, 5. listopada 1991.

STJEPAN KARAKAŠ,

PU vukovarsko - srijemska, Andrijaševci, 5. listopada 1991.

STJEPAN MIHALJEVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Novska, 5. listopada 1991.

STJEPAN, MATIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Andrijaševci, 5. listopada 1991.

ŽELIMIR ŽANETIĆ,

PU dubrovačko - neretvanska, Slano, 5. listopada 1991.

ŽELJKO MARTINOVIĆ,

PU dubrovačko - neretvanska, Osojnik, 5. listopada 1991.

DALIBOR DUCHAČ,

PU požeško - slavonska, Pakrac, 5. listopada 1991.

ĐURO HARAMUSTEK,

PU bjelovarsko - bilogorska, Pakrac, 5. listopada 1991.

IVAN GREGURIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Glina, 5. listopada 1991.

TOMISLAV KUCHAR,

PU primorsko - goranska, Batinjani Pakrački, 5. listopada 1991.

ZLATKO PETRUŠIĆ,

PU primorsko - goranska, Mirkovica, 5. listopada 1991.

ŽELJKO GRAHOVAC,

PU sisačko - moslavačka, Sisak, 5. listopada 1992.

JANKO PULIĆ,

PU šibensko - kninska, Bićine, 6. listopada 1991.

DENIS ĆIMIĆ,

PU dubrovačko - neretvanska, Mokošica, 7. listopada 1991.

VLADIMIRKA DOPSKI,

PU dubrovačko - neretvanska, Mokošica, 7. listopada 1991.

MILENKO KULAŠ,

PU dubrovačko - neretvanska, Mokošica, 7. listopada 1991.

JOSIP MRVAC,

MUP sjedište, Jamnička Kiselica, 7. listopada 1991.

JUSUF MUSLIJA,

PU dubrovačko - neretvanska, Konavle, 7. listopada 1991.

DJONI POLOVIĆ,

PU karlovačka, Karlovac, 7. listopada 1991.

JOŠKO VUKOVIĆ,

PU dubrovačko - neretvanska, Mokošica, 7. listopada 1991.

PERO ZEC,

PU dubrovačko - neretvanska, Orašac, 7. listopada 1991.

DENIS JELIČIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Split, 7. listopada 1995.

ŽELJKO BABEC,

PU bjelovarsko - bilogorska, Kukurjovac, 8. listopada 1991.

NIKOLA BRITVEC,

MUP sjedište, Pisarovina, 8. listopada 1991.

ZLATKO BRITVEC,

PU karlovačka, Pisarovina, 8. listopada 1991.

NIKOLA HODAK,

PU karlovačka, Drežničko Selište, 8. listopada 1991.

NIKOLA SERTIĆ,

MUP sjedište, Sertić Poljana, 8. listopada 1991.

NIKOLA PETROVIĆ,

PU bjelovarsko - bilogorska, Daruvar, 8. listopada 1991.

DALIBOR DADIĆ,

PU primorsko - goranska, Gospić, 10. listopada 1993.

BRANKO BERAKOVIĆ,

MUP sjedište, Gaj, 11. listopada 1991.

ZORAN MAGLIĆ,

PU brodsko - posavska, Vrpolje, 11. listopada 2005.

MILAN BIĆANIĆ,

PU ličko-senjska, u službi, Josipdol, 11. listopada 2004.

POČIVALI U MIRU!